

Sygn. akt:I C 510/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk
Protokolant:	Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko I. Ż., M. Ż.

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych I. Ż. i M. Ż. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 211.968,17 (dwieście jednaście tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt osiem 17/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 193.714,46 (sto dziewięćdziesiąt trzy tysiące siedemset czternaście 46/100) złotych od dnia 9 września 2020 roku;
- zasądzone w punkcie pierwszym świadczenie główne rozkłada na 85 miesięcznych rat, w tym 84 raty w kwocie 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych i ostatnia w kwocie 1.968,17 (tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt osiem 17/100) złotych, płatnych do końca każdego miesiąca począwszy od listopada 2021 roku, z tym zastrzeżeniem, że niezapłacenie którejkolwiek z rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całego roszczenia;
- zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 10.599 (dziesięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem opłaty od pozwu i odstępuje od obciążania pozwanych kosztami zastępstwa procesowego powoda;
- nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Wojciech Hajduk

IC 510/21 UZASADNIENIE

Powód (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanych M. Ż. i I. Ż. kwoty 211.968,17 z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 193 714,46 zł od dnia 9.09.2020 r.

Uzasadnił, że powód i pozwani zawarli w dniu 14.03.2019 r. umowę o kredyt gotówkowy nr (...) w kwocie 199 260,00 zł z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych. Pozwani nie wywiązali się z obowiązku spłaty rat w związku z czym pismem z dnia 12.11.2019r zostali wezwani do spłaty zadłużenia i poinformowani o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Następnie pismem z dnia 13.01.2020 r. powód wypowiedział umowę. Powód wziął pod uwagę wszystkie spłaty dokonane na poczet kredytu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1.03.2021r. INc 34/21 uwzględniono żądanie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty [zatytułowany odpowiedź na pozew k-121] pozwani potwierdzili okoliczności podniesione przez powoda i uznali powództwo. Wskazali, że w październiku 2019 utracili płynność finansową, co było spowodowane obniżeniem dochodów i z tej przyczyny nie dochowali warunków umowy kredytu. Złożyli wniosek o restrukturyzację kredytu, lecz otrzymali decyzję odmowną. W lutym 2020 pozwany podjął pracę zagranicą, lecz pracodawca okazał się nieuczciwy i wypłacał jedynie tygodniowe zaliczki. Od czerwca 2021 pozwany ma już stałą pracę co umożliwi spłatę i wnoszą o zawarcie ugody przed sądem co do spłaty kredytu

SĄD USTALIŁ

Powód i pozwani w dniu 14.03.2019 r. zawarli umowę o kredyt gotówkowy nr (...) w kwocie 199.260,00zł na okres do dnia 12.03.2029 z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych, spłatę innych zobowiązań kredytowych. Kredyt miał być spłacany w równych ratach [§1 i §6 umowy kredytu k- 40-42]. Pozwani przestali spłacać raty kredytu w październiku 2019r. [historia spłat k- 84-85]. Pismem z 12.11.2019 zostali wezwani do spłaty zaległości [pisma k-88-90], następnie pismem z dnia 13.01.2020 wypowiedziano umowę [wypowiedzenia i dowody doręczenia k- 91-94]. Pozwani złożyli wniosek o restrukturyzację zadłużenia, który nie został uwzględniony [złożenie wniosku i odmowę jego uwzględnienia potraktowano jako okoliczności przyznane zgodnie art. 230kpc, powód nie wypowiedział się co do nich]. Pismami z dnia 10.06.2020 oraz 15.07.2020 powód ponownie wezwał do spłaty zadłużenia [pisma k-]. Zaprzestanie spłacania kredytu było związane z trudnościami finansowymi. Obecnie pozwana pracuje i zarabia około 3.700zł brutto, pozwany pracuje zagranicą, gdzie zarabia około 2.000,00 euro miesięcznie z czego na własne potrzeby zużywa 600euro miesięcznie. Dochody pozwanych są przeznaczane na liczne zadłużenia w instytucjach finansowych w tym: w (...) gdzie spłacają zadłużenie w ratach po 1000zł miesięcznie (przez najbliższe 5 lat), w (...) miesięczne obciążenie spłatą zadłużenia wynosi 800zł, a cały dług 60.000zł, w (...) spłata zadłużenia wynosi 450zł miesięcznie, raty kończą się w czerwcu 2022, w (...) spłata zadłużenia wynosi 300zł miesięcznie (przez najbliższe 5 lat), w (...) pozwani spłacają 500zł miesięcznie (przez najbliższe 3 lata). Zadłużenie wynikało z skłonności hazardowych pozwanego. Obecnie całością dochodów dysponuje pozwana i przeznacza je na spłaty wierzycieli [oświadczenie pozwanej na rozprawie 17.11.2021 k-148].

SĄD ZWAŻYŁ

Powództwo jest uzasadnione. Zgodnie z art. 69 ust. 1 w zw. z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (Dz.U.2017.1876 ze zm.) przez umowę kredytu [pożyczki] bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy [pożyczkobiorcy] na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca [pożyczkobiorca] zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu [pożyczki].

Powództwo zostało uznane, a okoliczności faktyczne wynikają z przedłożonych dokumentów, które potwierdzają powstanie zobowiązania, jego treść, prawa i obowiązki stron oraz istnienie wierzytelności. Wypowiedzenie umowy było dopuszczalne [art. 75 w zw z art. 75cust 1 i 2 prawa bankowego].

Wniosek pozwanych o rozłożenie należności na raty był uzasadniony. Co prawda w toku postępowania pozwani nie spłacali długu pozwanego, jednakże uznanie powództwa świadczy o ich dobrej woli. W ocenie sądu zachodzą okoliczności z art. 320 kpc. Rozłożenie świadczenia na raty umożliwi, w realnej perspektywie, uregulowanie sytuacji majątkowej pozwanych i spłatę ich wierzycieli, w tym powoda. Dochody pozwanych pozwalają na spłacenie wszystkich ich zobowiązań, oczywiście przy zachowaniu odpowiedniej dyscypliny w bieżących wydatkach. Należy im to umożliwić. Podjęli działania zmierzające do uzyskiwania odpowiednich, gwarantujących spłatę zadłużenia dochodów, pozwany pracuje zagranicą. Biorąc pod uwagę skalę zadłużenia i liczbę wierzycieli, egzekucja nie przyniosłaby natychmiastowych rezultatów, a rozłożenie należności na 85 wysokich rat, po 2.500zł miesięcznie, gwarantuje realną

spłatę długu. Zawarte w wyroku zastrzeżenie na korzyść powoda, że niespłacenie którejkolwiek z rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całego roszczenia, dodatkowo chroni jego interesy jako wierzyciela.

W związku z powyższym w pkt 1 wyroku na mocy art. 354 kc w zw z art. 69 ust 1 ustawy z 29 sierpnia 1997r. w zw z art. 78 prawo bankowe uwzględniono powództwo, w pkt 2 wyroku na mocy art. 320 kpc zasądzone świadczenie główne rozłożono na 85 miesięcznych rat, w tym 84 po 2.500zł zaś ostatnią w kwocie 1.968,17zł, płatnych do końca każdego miesiąca począwszy od listopada 2021r. i zastrzeżono, że niespłacenie którejkolwiek w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całego roszczenia, w pkt 3 na zasadzie art. 100 kpc zasądzono od pozwanych kwotę 10.599zł tytułem opłaty od pozwu i z uwagi na ich trudną sytuację pozwanych odstąpiono od obciążania kosztami zastępstwa procesowego pozwanego, w pkt 4 na zasadzi art. 333§1 pkt 2kpc nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.